

# Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить  
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 22 січня 1981 року

№ 10 (2894)

Ціна  
2 коп.

## Врожаю — комсомольську турботу

Соціалістичні зобов'язання комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Фрунзе Ульянівського району (бригадир С. А. Ворончук, групкомсерг Анатолій Гергіял) на 1981 рік

Ми, механізатори комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань одинадцятої п'ятирічки, зобов'язуємось у 1981 році:

— одержати 45-центнерний урожай зернових культур на кожному з 3170 гектарів їх посівів, у тому числі зерна кукурудзи на площі 745 гектарів — по 50 центнерів;

— на кожному з 950 гектарів поля виростити і зібрати 450 центнерів цукрових буряків;

— з мінімальними затратами ручної праці добитися врожаю:

а) цукрових буряків — по 480 центнерів з гектара на 600-гектарній площі;

б) зерна кукурудзи — по 60 центнерів з гектара на 570-гектарній площі;

в) кукурудзи на силос — по 300 центнерів з гектара на площі 121 гектар;

г) картоплі — по 120 центнерів з гектара на 25-гектарній площі;

— закінчити ремонт усієї тракторно-технічної бази до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС;

— усю збиральну техніку полегодити до 1 травня;

— протягом року виробити на сталоний трактор

2000 гектарів умовної орانی;

— ранні зернові культури на площі 2425 гектарів зібрати іпатовським методом за 12 днів;

— цукрові буряки зібрати з площі 950 гектарів потоково-перевалочним способом за 40 днів;

— за 30 днів упоратися зі збиранням зернової кукурудзи на площі 745 гектарів;

— зекономити на ремонті і технічному обслуговуванні машинно-тракторного парку 6 тисяч карбованців, пального — на суму 3,5 тисячі карбованців.

Зобов'язуємось також і надалі широко впроваджувати комплексну механізацію в усіх галузях господарства, систематично вивчати нову техніку і добуватися її високопродуктивного використання, не допускати порушень правил техніки безпеки та виробничої санітарії.

Викликаємо на змагання колектив механізаторів тракторної бригади колгоспу імені Ульянова нашого району.

Зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах механізаторів тракторної бригади.

ПРЕДСТАВЛЯЄМО ДЕЛЕГАТА  
XXVI З'їзду КПРС

### Бригада делегата

Ударним трудом славется на Кіровоградській заводській фабриці бригада вирубників твердих шніртоварів штампувального цеху, очолювана Неліо Федорівною Коваленко. Ось уже кілька років цей колектив є школою передового досвіду, тут народжуються цінні почини, які потім переростають у вагомий результат, а надпланову високоякісну продукцію, в тисячі квадратних дециметрів заготовлених шніртоварів.

Нещодавно товариші по роботі тепло вітали Неліо Федорівну: комуністи обласної організації КПРС.

Бригада делегата взяла на перший рік одинадцяті п'ятирічки високі соціалі-

стичні зобов'язання. Колектив дав слово зекономити 175 тисяч квадратних дециметрів шніртоварів, виготовити понад план 14 тисяч пар цимпентів крою. До відкриття XXVI з'їзду КПРС вирубники зобов'язалися виконати план двох місяців, з 23 лютого працювати на зекономлених матеріалах і змінити завдання виконати на 125 процентів.

М. ЛЕБЕДЬ,  
начальник цеху № 2  
Кіровоградської заводської фабрики.

На знімку: делегат XXVI з'їзду КПРС Н. Ф. КОВАЛЕНКО серед товаришів по роботі.  
Фото В. ГРИБА.



ЗНАЙОМСТВО ЗБЛИЗЬКА

## Єдиний в об'єднанні

підсумками місячника найвищої продуктивності праці, присвяченого XXVI з'їздові КПРС.

Колектив — переможець змагання серед КМК вуглерозрізу за підсумками четвертого кварталу 1980 року. Він виконав план на 102,4 проценти і видобув 7,6 тисячі тонн надпланового вугілля.

КМК існує другий рік. Коли прийшов новий крокуючий екскаватор, його довірили щойно створеному тоді комсомольсько-молодіжному колективу. До складу бригади входять чотири машиністи екскаватора і чотири помічники. Перші мають чималенький досвід роботи, другі — прийшли на виробництво з Олександрійського МПТУ № 3.

Хлопці не можуть не виправдати виявленого їм довіри. Зібралися разом, щоб обміркувати план роботи на час місячника, вирішити, який обсяг робіт

можуть осилити. Бригадир С. Л. Барачко зачитав членам бригади звернення кращих гірників країни, пропозицію «Молодого комуніста» взяти участь в обласному конкурсі. Він висловив думку, що треба підтримати і поширити ініціативу.

Машиніст екскаватора, наставник молоді комуніст М. І. Аносов звернувся до хлопців просто: «Негоже нам, хлопці, в такій справі задніх пасти. Йдеться ж про честь колективу».

Члени колективу одностайно у своєму рішенні: видобути в дні місячника понад план 800 тонн вугілля.

Особливу увагу в розмові було звернуто на якість роботи. Жодного разу ніхто не скаржився на низьку якість їхньої роботи, але комсомольці хочуть зробити так, щоб про так званий «чумоден» (тобто всіляке залізничне, уламки дерева, що пот-

рапляють разом з вугіллям на брикетну фабрику) ніколи не було й мови. Хоча досвідчене око машиніста відразу помічало низькопробність вугілля, та за всім не вгледити. Тож стежити за якістю будуть помічники екскаваторників. А ще, за пропозицією групкомсорга бригади Олександра Голуба, хлопці зобов'язалися підтримати надійний технічний стан машини, постійно поливати основу екскаватора і ґрунт навколо нього соляркою, щоб екскаватор не примерзав, міг рухатись у будь-яку хвилину.

Отже, єдиний в об'єднанні КМК серед видобувників відкритого типу розробок вугільних родовищ — на ударній вахті всесоюзного місячника найвищої продуктивності праці...

В. АФАНАСІЄНКО.

## 2. «Дівчата — на трактор!»

(Продовження. Поч. у «Молодому комуністі» за 20 січня).

Наталя Татарова з колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району працює на тракторі Т-70С уже кілька років. Вона — ланкова комсомольсько-молодіжної механізованої буряківничої ланки, сиравиний майстер своєї справи.

— Не відразу, — розповідає Наталя, — підкорила мене техніка, але який уже у мене характер: за що візьмуся — не відступлюсь.

Коли Татарова прийшла в тракторну бригаду, механізатори-чоловіки скептично поставилися до її наміру стати трактористкою, та ще й вирощувати буряки. — робота ця вимагає неабиякої вправності. Нині Наталю поважають, ланковою одностайно назвали, а це — неабияка честь. Слідом за Наталею вирішили опанувати трактором і її подруги Ніла Кузьмич та Люба Киріченко.

Тенденція в розвитку буряківництва така, що з часом при вирощуванні цукристих буде механізовано всі процеси, виключено ручну працю на догляді за посівами.

— Але це не значить, —

якщо ланкова комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків комсомітка Ольга Довгань з колгоспу імені Куйбишева Гайворонського району, — що серед славних буряководів не буде жінок. Дівчата сидять за важелі тракторів, щоб із допомогою механізмів вирощувати цукристи. Я хочу розповісти про свою ланку. Торік ми разом з хлопцями-механізаторами виборили на кожному гектарі по 310 центнерів солодких коренів. Більшість з десяти членів нашої рілничої ланки до вродоби робота на тракторі.

Про механізаторську роботу не тільки мріємо. Окремі наші дівчата вже успішно закінчили курси мехвсесобучу. Проте, мабуть, іще велика сила звички у деяких керівників механізаторських колективів, бо вони перш за все довіряють комсомолкам техніку, сумніваються в їхніх знаннях та вмінні. Звичайно, не відразу стануть дівчата майстрами, їх треба буде ще багато вчити. То може, такі ко-

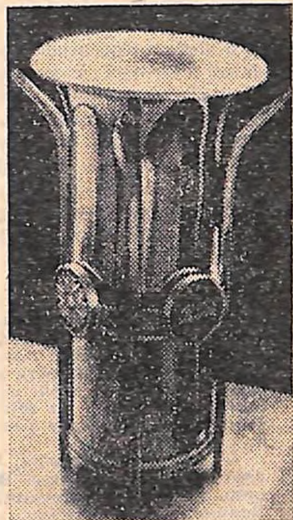
(Закінчення на 2-й стор.)

ПРОШУ СЛОВА

### Озеленювати масиви

Парки, сквери, бульварні не тільки прикрашають населений пункт, вони фільтрують важке міське повітря, подовжують нам життя. Нині міські житлові райони виростають небаченими домі темпами. Хочеться, щоб за кілька років вони потонули в зелені. Тому пропонуємо рядок із дев'ятого розділу проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Створити нові, впорядковувати існуючі зелені зони навколо міст і сіл» доповнити такими словами: «Особливу увагу звернути на озеленення нових житлових масивів, залучаючи до цього громадські організації, насамперед комсомол».

Л. ПІСАНЕНКО,  
шефка Кіровоградського виробничого швейного об'єднання.



КМК видобувників вуглерозрізу «Морозівський». Це — єдиний в об'єднанні «Олександрівський» комсомольсько-молодіжний колектив серед видобувників відкритого типу розробок вугільних родовищ, котрий змагається нарівні з шахтарями на приз «Молодого комуніста» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективу шахтарів Кіровоградщини за

## НА ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОЯ

Ім'я Героя Радянського Союзу В. Д. Радченка присвоєно Житомирському обласному клубу-лабораторії кінолюбителів. Цим відзначено не тільки бойові подвиги героя-артилериста, а й його заслуги у благородній справі військово-патріотичного виховання молоді засобами любительського кіно.

Багато років ветеран війни не розставався з кінокамерою, пройшов з нею тисячі кілометрів дорогою народного подвигу. Так народилося шістьнадцять хвилюючих кінострічок, які відтворюють незабутні епізоди битви на Малій Землі, боїв за Київ, героїчний шлях легендарної 18-ї армії.

Найкращі стрічки героя «Люди, будьте пильними», «Традиції», «Ми хочемо миру» відзначені дипломатом і призами республіканських і всесоюзних конкурсів. У пам'ять про славного земляка обласний кінолюбів встановив почесний приз його імені, який присуджується за кращі фільми на військово-патріотичну тему. В цюгорічному масовому огляді-конкурсі беруть участь 78 любительських студій промислових підприємств, навчальних закладів, колгоспів.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ.

кор. ПАТАУ.



# КЛИЧЕ ГОЛОС ТИМУРА

СЬОГОДНІ МИНАЄ 77  
РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОД-  
ЖЕННЯ ВІДОМОГО ПИСЬ-  
МЕННИКА А. П. ГАЙДА-  
РА

Гайдарівські герої. Вони — спільний і мужній хлопчик — Кибальчич, усюдишній і цікавий образ — чук і ек — давно полюбившись людям різного віку, різних уподобань. Вони, гайдарівські герої, мають чудову силу позитивно впливати на читачів, учнів і бути добрими і справедливими, сильними і чесними. Такими, скільки, як Тимур і його команда з одного, йменної повісті А. П. Гайдара. Сором років тому стали відомі і відразу всім полюбившись ці герої: і сирі хлопчики, популярність яких не меншає, а, навпаки, зростає і в наші дні.

Захоплюються образами Тимура і його друзів-підприємців дитини імені Золотий космос анської середньої школи № 4 м. Київ, рожеграда. І сьогодні, в день народження автора своїх улюблених творів — Аркадія Петровича Гайдара, юні ленінці збираються на традиційний піонерський збір, щоб підбити підсумки всіх тих хороших і корисних справ, котрі, кілька десятиріч тому започаткував Тимур; узяти нові завдання — ще складніші, ще цікавіші.

Маршрут «Тимурівський» — один із найулюбленіших піонерських маршрутів у всеосезному маршруті «Піонери всієї країни справляються з перемогами». Особливо подобається їм семикласникам. На сьогоднішньому зборі командир тимурівського загону сьомого «В» класу Золотий іриши розповів своїм одноліткам про те, що юні Тимурівці не заради похвали і нагород, їхній девіз — «Радість — людям». І ця допомога — то безкорисливий обов'язок перед тими, хто віддав свої сили служінню нашій Батьківщині.

Не так давно в газеті «Кіровоградська правда» увагу учнів привернула стаття «Де ви, однолітчанці?» в ній жителя Ярославської області м. В. Федорова пише, що вона розшукує могилу свого брата Олександра Димитриєвича, який загинув у січні 1944 року, внаслідок Кіровоградської. Допомогти білентні Васи-ліани вирішили Олег Демченко, Наташа Настасюха та інші. І ось після тривалих пошуків, листування стало відомо, що лейтенант О. Димитриєв загинув смертю хоробрих у бою під селом Васильєвським Янінського району і похований у братській могилі.

А це сьогодні юні тимурівці — семикласники розкажуть про допомогу своїм підшефним — сім'ям ветеранів війни і праці. Люда Єфименко, Олена Якименко, Вадим Тригубенко і Тарас Винобоєвич іще з третього класу подружжя з Марією Петрівною Ніколасовою та Агрипиною Васильєвою Харитоновною Павло Пугач, Ігор Вахнин і Сергій Бурко — з Абрамом Федоровичем Поліщуком. Щотиня школярі приходять до своїх підшефних, і відразу наповнюється дитячий голосами оселі стареньких, і вони забувають свої недуги, і настрій у них стає веселішим.

Річ, звичайно, не в принесеному відрі води чи оберемку дров, — ніже А. В. Харитоновна. — Найдорочче мені — це увага і шана моїх маленьких помічників.

Розкажуть сьогодні тимурівці четвертої десятирічки м. Кіровоград і про операцію «Червоні зорі Тимура», і про шість над вихованнями дитячих садків, і про те, як юні ленінці борються за присвоєння їхніх загонів імені піонер-героїв села Підлісного Олександрівського району...

Словом, справ нових, захоплюючих і цікавих, вистачає. Тож уперед, тимурівці! Так, тримати!

Фото В. СТУПАКА.



На знімку: В. Л. НОВИКОВА.

ПАПЕНТИНА Леоніда поспішала. У школі за-галася грози з учнями й назустріч, як час раптом вислизнув з-під контролю. Вже спізналася мало не на десять хвилин і тому хвилювалася: дівчата за-жидали її, хоч би доточно на розійшлися, адже їх у якійсь мірі також можна зрозуміти — наморилися за день, а тут ще й пропа-гандист забарився. Подума-ють: дощ, грозука — чого ото її мисити, кіба зазгра, післязавтра дня не буде! Мають право так думати про неї, бо лише третє за-няття прозодитиме, за даї зустрічі кіба можна знати людину, її адуку, зрозуміти її принципи! Для цього по-грібен час.

У пропагандистській ро-боті вона постійно відчувала потребу близького знайом-ства зі слухачами. Тим про-пагандистам, яких зі слуха-чів єднає щоденно й ви-робничо життя, куди легше, їй же, щоб знайти контакт із комсомольцями, потрібен час — зустрічаються ж ли-ше тричі на місяць. Вален-тина Леоніда вчителька в школі-інтернаті, а слухачі... І слухачі позаторнік випа-ливали цеглу з руді ново-миргородської глини, торік жили на замовлення чоло-вічі костюми і жіночі сукні, пагодили електротраски і

жди за тебе заступиться, не покине в біді, виручить, — устрів у розмову Микола Н.

Правильно, формула інша, але суть її та ж. Тому й тобі, Микола, я хочу заперечити, примусити тебе за-сумніватись у своїх словах. Наведу приклад із життя, а ви поміркуйте. Можна аго-лос. Так, от. Андрій, Михай-ло і Віктор дружили ще зі школи, разом служили в ра-дах Радянської Армії, а піс-ля звільнення в запас вирі-шили шоферувати з рівно-му колгоспі. Та ось друзьба їхня дала тріщину. Що ж сталося? Якось в обід Анд-рій підійшов до Михайла: «Зима на носі, а топоти ні-чим, — забідкався. — Хочу дрова привезти із Заріччя, ського ліска, набавив там стосик позавчора, — хтось, видно, покинув. Та от біда: машина захандрила. Чи не даси на пару вечірніх годин спою?» Михайло відмовив, лише пообіцяв допомогти ремонтувати після обіду йо-го грузовик, але також під-віз: не піднімалася рука по-собиляти в чорному ділі. Тоді Андрій звернувся до Вікто-ра. Віктор виручив. Ось та-кий приклад.

Пропагандист закінчила і запитально звела брови на слухачів:

— Хто, по-вашому, справ-жній друг Андрія?

Відповіді посипалися, як горох з решета:

— Звісно, що не Віктор. Його допомога — поштовх до злочину.

— А Михайло? Так друзі теж не чинять. Мол хата скраю — найлегше. Знаєш, що товариш намірється

додатковому занятті. Про-йшло воно у нас чудово. Зрозуміли мене ровесниці. Той випадок назавжди став для мене уроком.

Щоразу робити висновки для себе після щойно прове-деного заняття — характер-на риса Новомироградської, Новомироградської. Бо тільки так, глянувши на се-бе вчорашню, можна сам-вдосконалюватись. тільки такий підхід не приведе до застою, дасть змогу досягти поставленої мети.

Чимало уроків вивесла Валентина Леоніда з да-сятирічної практики комсо-мольського пропагандиста. Були серед них дрібні, про-хідні, непомітні на перший погляд.

Або ще. Раніше під час заняття, як правило, більше сема читала, розповідала, навчала. Рідко залучала до розмови слухачів. Тепер — навпаки. Частіше заняття проходять у формі семіна-рів, колоквиумів, обгочо-рень. Нещодавно слухачі гуртка «Основи наукового атеїзму» обговорили роман В. Дідуса і К. Константино-ва «За сімома замками». До теми про діяльність сект і антидеятелів годі шукати кращого ілюстративного матеріалу. Нині дівчата чи-тають «Хміль» О. Черкасо-ва. В обговоренні візьмуть участь усі без зинятку. Тож і слово «слухачі» їм уже не підходить...

У комуністки В. Л. Нова-кової чимало інших відпові-дальних доручень. Вона — голова методичної ради пропагандистів Новомиро-градського району, член партбюро школи-інтернату, голова групи народно-о контролю школи, член міс-цевому, лектор. А це гос-подина, жінка, мати.

— Вони, ці доручення, за-бирають багато часу — ка-жу я Валентині Леоніди.

— Раніше їх у вас було менше. Мабуть, дозволя-для них і «пропагандистсь-кого часового ліміту» відлі-ти дециду?

— Звичайно. Та це не по-значається на нашій спіль-ній роботі. За шість років знайомства з комсомольця-ми лікарні я виховала собі чудових помічників. Це лі-кар-терапевт Анастасій Во-роневський, медсестри Опе-на Подурець, Лєбза Гурго-ва, Людмила Литвинова.

В. ТЕЛІЖАН.

## УРОКИ

### Штрихи до портрета пропагандиста

стригли дядьків «під бокс», а з початку минішнього навчального року, надівши білі стерильні халати, ста-ють на сторожі людського здоров'я. Меліко так при-целяють — тільки порозумі-ються з молоддю, підготує-основу для справжньої ро-боти, а тут і навчальний рік уже закінчується. А наступ-ного, дивись, доручають то-бі інший комсомольський колектив. Є для цього, зви-чайно, об'єктивні причини (в слідунах — ніхто не заці-кавлений), але про що про-блеми слід серйозно погово-рити з райкомі комсомолу. Бо близьке знайомство про-пагандиста з кожною слу-хачем вирай необхідне. Вален-тина Леоніда про це теоретично знає як педагог, переосвідчилася у цьому за час кількарічної особистої практичної. Тільки тоді, коли пізнаєш співбесідника, дові-даєшся про його запити, ін-тереси, — тільки тоді він не силувано, а з задоволенням прийме пропозицію підготу-вати реферат, виступити з тією чи іншою темою на черговому занятті, а отже, — глибше вивчає теорію, постійно розширює влас-ний світогляд.

Від школи-інтернату до лікарні зовсім близько, та коли поспішаєш, коли праг-неш обманути час, то хви-лини розтягуються в годи-ни. А тут ще й ходи надда-ти годі: сплизло, третій день поспіль дощі прядуть мов з-під ринзи — рануваго виставляє свій крутий носоз-гипла осінь напоза.

На хотілося, щоб дівчата розійшлися, бо і тема сьо-годнішня цікава, і готува-лась до неї кілька тижнів, пригадала студентські роки, вчора в гуртожитку: про дружбу, вірність у коханні говорилось тоді багато, щиро, відверто... Певний дос-від прозвездання заняття у гуртку комсомольської політосвіти «Основи комуні-стичної моралі» мала ще з позаминулого року. Бузало, заняття у молодих цеглярів перетворились на справ-жні дискусії, сперечалися всі, про час тоді забували...

... Увага, товариші! Хи-линочку уваги! Тут ось ви-никла суперечка — кого вважати справжнім другом? Зрозуміло, що ви одностайні в одному: друг — це той, хто ніколи не відмовить, в усюму допоможе. А тепер дозволяється з вами не погоди-тись.

— Значить, самі не дру-жити, коли так намагає, — кинула хтось репліку із зад-ніх лав.

— Зачекай, Петре (впізна-ла по голосу), передчасно ро-біш висновки. Я хочу заер-нути вашу увагу на те, що допомога та безвідмовність, залежно від ситуації, різни-ми бувають...

— Я пропоную іншу фор-мулу: справжній друг за-

статися на слизку стежку, — зупини.

— Я не вірю, Валентино Леонідо, що дружили хлопці зі школи. Такого не бува, надто різні вони. У нас, наприклад...

Задумалась, перебирала в пам'яті позаторишні. І тільки як відчинила двері, як айнуло в лице лікарня-ним духом, повернувшись у сьогодні. Дівчата ж чека-ють — ще дужче заклапи-лась.

Чекали її всього трьох медсестер із п'ятнадцяти, та й ті сиділи одягнені. Від-чували, що заняття в цей день не буде.

— Я прошу вибачити, що трохи спізнилась... — Вален-тина Леоніда врівноважу-вала дихання. — Жаль, зви-чайно, що дівчата десять хвилин не могли піджда-ти...

— А вони сьогодні не приходили, — підвелася метка чорнява «сестричка» (пропагандист навіть імені їхніх іще не встигла запам'ятати).

— Тобто?

— Не приходили. Зовсім. Помовчали хвилину.

— Не приходили... Ну, що ж, заняття сьогодні не бу-де. Проведемо з додатко-вий час, вас про це попере-дять.

Комсомолки пішли, а їй стало образливо. Стільки готувалась, обмірковувала — як би змістовніше про-вести годину, поспішала сьогодні в цю негодю, а во-ни — не прийшли, зірвали заняття. За три роки в її практиці подібного не трап-лялось. Може, це і є той випадок, коли слова не-спроможні апелювати до свідомості? Валентина Ле-оніда сіла до столу, зийня-ла аркуш паперу і стала пи-сати доповідну на ім'я го-ловного лікаря про випадок, який щойно стався.

3 ТОГО ЧАСУ минуло більше п'яти років, а Валентина Леоніда Нова-кова розповідає про це так, наче пережила вчора.

— Вже коли почала пи-сати, відчула, що сама при-знаюсь у власному безсил-лі. Безсиллі бути пропаган-дистом, переконувати сло-вом, словом кликати на во-лики діга. Відчула, а зупи-нитись не могла. Образе, мабуть, брала гору. Пізніше довідалася, що на заняття без поважних причин не з'явилися лише двоє. Вибач-чалась перед дівчатами на

(Закінчення.  
Поч. на 1-й стор.).

рівниці просто не хочуть, як то кажуть, зайняти тур-бот? Мені ж особисто зда-ється, що тут необхідно не тільки думати про поточ-ний момент, а й дивитись у перспективу.

Механізоване виробниц-тво буряків — усе-таки дівчата справа! Пенна, що в цьому мене підтримують усі дівчата області.

## 3. АГРОТЕХНІКА

Від прайзильної системи обробітку, догляду за по-сівами, використання хи-мічних засобів, органічних добрив теж зазначити ви-сокий урожай. Як засвідчила наша розмова, це дуже добре розуміють молоді механізатори — буряководи. Дотримання вимог агро-техніки, піднесення її на вищий рівень — ось шлях до дальшої інтенсифікації сільськогосподарського ви-робництва.

Говорить молодий кому-ніст, ланковий механізова-ної ланки Олександр КРИВЕНКО з колгоспу імені 40-річчя Жовтня Вільшанського району:

— Протягом кількох ро-ків урожайність цукрової буряків у нашому госпо-дарстві практично не зро-стає. Ось і торік одержали по 250 центнерів з гектара. Звичайно, це нижче наших можливостей. А причина — в частому порушенні агро-технічних вимог. Отож ми у себе в ланці вирішили за зму ще раз до дріб-ниць повторити основні вимоги агротехніки. Агро-номична служба нашого колгоспу допоможе нам у цьому. Введемо пошуку у на-прямі вдосконалення всієї системи обробітку ґрунту. Річ у тому, що рельєф на-ших полів має свої особ-ливості — вони розташо-вані в основному на схи-лах. Тут дуже велика роль протирозійного обробітку. Минулого року частину бурякових площ ми ора-ли за безвідвальним мето-дом. З часом, якщо експе-римент дасть бажані ре-зультати, перейдемо пов-ністю на таку систему під-готовки бурякового лапу.

Досвідом ділитись лан-ковий комсомольсько-мо-лодіжної ланки колгоспу імені Ватутіна Кіровоград-ського району комсомо-лец Володимир КРАВ-ЧЕНКО: —

— У нашому колгоспі нагромаджено певний по-зитивний досвід вирощу-вання цукристих. Минуло-го року ми зібрали по 329 центнерів коренів на кож-

ному гектарі. І, вважаємо, це в основному завдяки чіткому дотриманню ви-мог агротехніки. Буряки в сівозміні у нас ідуть по парі та по озимих. По не-парових попередниках ми внесли 50 тонн органічних добрив на кожен гектар, 80 процентів міңдобрив вносимо під глибоку зяб-леву оранку. Оремо на глибину 30—33 сантимет-ри. Опісля цього плону вірніємо з допомогою

культиваторів ще восени.

Особлива увага — вне-сенню гербіцидів навесні після борошування і ви-рівнювання поля шлейфа-ми.

Глибина загортання на-сія — 4—5 сантиметрів. Контроль за її дотриман-ням доручено відділковим агрономам та ланковим. Одночасно вносимо фос-форні, калійні й натрієві добрива у вигляді стан-дартих туків. Після коті-кування до появи сходів плантацію двічі борошує-мо з метою боротьби з бур'янами.

Заходи боротьби з шкід-никами здійснюємо, залеж-но від потреби, одини-два рази. Для цього викорис-товуємо авіацію або на-земні обробітківачі та об-спілювачі.

У період вегетації ро-бімо два—три сишуван-ня. Проріджуємо посіви механізованим способом і вручну з таким розраху-нком, щоб на час збирання на гектарі було 92—95 ти-сяч рослин. Збираємо ко-рени комплексом КС-6 і РК-6.

Розмова засвідчила, що більшість молодих буряко-водів нашої області повна рішчистістю й готовістю бо-роться за нові, вищі вро-жайні цукристих, за збіль-шення виходу цукру з гек-тара посіву.

— На наших полях, — говорить комсомолец Ва-силь МУРЗА, ланковий з Долинського району, — можна при умові дотри-мання основних вимог аг-ротехніки одержувати 400-центнерів врожаї кор-енів з гектара. І не слід забувати, що турбота про це — справа не тільки спеціалістів, а й наша, механізаторська. Антивність, нетерпимість кожного ком-сомольця до асіляних по-рушень — ось перша умо-ва успішного руху вперед, до нових рубежів. Масою бойове завдання — доби-тись зростання врожай-ності солодких коренів. І зробимо все, щоб виконати його.

Записав С. ПЕТРОВ.

Т. КОПІЛ.





Новгородський Будинок піонерів. Антимо відвіду-  
ють його гурток «Умілі руки» піонери Новгородської  
СШ № 1.  
На знімку: Володя ЄВСОВИЧ та Ігор СЕМЕНОВ.  
Улюблене заняття хлопчиків — випалювання по дереву.  
Фото нашого читача С. ФЕНЕНКА.

З пошти  
«Молодого  
комунара»



▲ СВІТ ТВОЇХ  
ЗАХОПЛЕНЬ

▲ СЛУЖБА  
СЕРВІСУ

## Володарка «Дитячого світу»

Всіма барами веселих  
виграє ялинка. Дитячі очі  
захоплюються на іграшки,  
і зачарований малюк  
не може відірватися від  
казкового видозвища.

Спостерігаючи за дити-  
ною, Галина Володимирівна  
аже ажорно відчуває при-  
ємна хвилювання — от іще  
одна радість саїтяться в та-  
ких милых, довірливих  
сказках...

І вона ладібно звертається  
до дитини:  
— Хочеш мати таку кра-  
суну?

Казковий світ, володар-  
кою якого і є для нього ця  
тьота, повертає малюка до  
дійсності — і з його рук у  
материну сумку одна за од-  
ною лягають ялинкові при-  
краси...

Скільки покупок за день  
перебуває в «Дитячому саї-  
ті» — і маленьких і до-  
рослих! І кожному не-  
обхідно взяти річ до вдо-  
доби. Тому й навчилася  
розпізнавати смаки кожної,  
вміло пропонувати ту  
чи іншу покупку. І від про-  
давщиці йдуть задоволені  
ми.

А якими прискіпливими  
бувають малюки! Навче до-  
рослі, вони дого розгляда-  
ють іграшки, по-своєму об-  
мірковуючи їх призначення,  
а вже коли з однією з них  
підійдуть до Галини Володи-  
мирівни, та щиро радіє:  
значить, сподобалось... І це  
її спонукає до все нових  
поїздок на базу чи в сусід-  
ню область, щоб розширя-  
ти асортимент товарів,  
всесвітньо задовольняти за-  
пити покупок.

А як бути з тими, хто не  
має змоги часто заходити у  
відділ «Іграшки»? Завзідді-  
лом сама виїжджає з товар-  
ами туди, де вони працю-  
ють.

Уже заклики до неї трудя-  
ники колгоспів імені ХХІІ  
з'їзду КПРС та імені Жовт-  
невої революції і з нетер-  
пінням чекають її, адже  
знають, що Г. В. Шульга  
привезе їм усе необхідне.  
Якось, проходячи поз-  
районну Дошку пошани, я  
звернула увагу на хлопчика,  
що з мамою розглядав  
портрет Г. В. Шульги. Оче-  
видно, малюк пізнав у ньо-  
му володарку того казково-  
го світу, а який нещодавно  
привозила його мама...

І згадалася мені розмова  
із заступником голови рай-  
онного районного споживач-  
ого товариства по торгівлі  
Б. Є. Дмитренком, який  
багато щиро і теплих слів  
говорив на адресу Г. В.  
Шульги. Своєю незомною  
працею, високою культу-  
рою участю на славу відпо-  
вільна районування вона  
заслужила такої шани і се-  
ред покупок, і серед ко-  
лективу, а якому трудиться.

Г. В. Шульга звикла жити  
для людей, працювати для  
них. І не тільки для поку-  
пців, а й для колективу, в  
якому живе. Дбайлива й  
для колективу, вона живе  
його інтересами. З її актив-  
ною участю на славу відпо-  
вільна районування вона  
заслужила такої шани і се-  
ред покупок, і серед ко-  
лективу, а якому трудиться.

...До послуг маленьких  
покупоків в «Іграшки» —  
широкий вибір товарів: го-  
товий одяг, велосипеди, на-  
стільні ігри і, звичайно ж,  
іграшки.

Спішать малюки в магазин  
«Дитячий світ», бо там їм  
дарують радість.

В. ВІЄВСКА.

сміт Доброземичівка.

## ВСЕСВІТНІЙ ФОРУМ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ

ХЕЛЬСІНКИ. 20 січня.  
(Кор. ТАРС). Увага моло-  
дого покоління планети  
прикута до палани «Фін-  
ляндія», де проходить все-  
світній форум молоді і сту-  
дентів за мир, розрядку і  
роззброєння.

Учасники форуму обго-  
ворюють пайактуальні  
проблеми сучасності: спів-  
робітництво і боротьба  
молоді за зміцнення миру,  
політичні і воєнні аспекти  
розрядки, соціально-еконо-  
мічні наслідки гонки оз-  
броєнь і необхідність роз-  
зброєння, проблеми еко-  
номічного співробітництва  
у світі, заходи, спрямовані  
на обмеження гонки оз-  
броєнь та перехід до за-  
гального і повного роз-  
зброєння, особливо в ядер-  
ній галузі.

У цьому зв'язку послід-  
ці молоді світу звертають  
особливу увагу на те міс-  
це з привітання форумом  
Генерального секретаря  
ЦК КПРС, Голови Президі-  
ї Верховної Ради СРСР  
М. І. Брежнєва, де гово-  
ряться, що сьогодні немає  
вищої, благороднішої ме-  
ти, ніж зупинити процес  
смертоносної гонки озбро-  
єнь, не допустити сповзан-  
ня людства до катастрофи,  
зберегти розрядку і піти  
далі по шляху до міцного,  
справедливого і демокра-  
тичного миру.

Представник СРВ Нгу-  
ен Ван Фі підкреслює, що  
молодь В'єтнаму, як і весь  
в'єтнамський народ, пов-  
ністю підтримує мирні іні-  
ціативи Радянського Сою-  
зу, спрямовані на зміцнен-

ня миру, безпеки і міжна-  
родного співробітництва.  
Велике значення в цьому  
плані, сказав він, мала б  
якнайшвидша реалізація  
пропозицій, висунутих  
М. І. Брежнєвим під час  
його недавнього візиту в  
Індію. Ми поділяємо і під-  
тримуємо пропозицію Ра-  
дянського Союзу про пере-  
творення Індійського океа-  
ну в зону миру і припинен-  
ня в цьому районі гонки  
озброєнь.

У своєму виступі керів-  
ник делегації радянської  
молоді, перший секретар  
ЦК ВЛКСМ Б. М. Пасту-  
хов підкреслює, що відда-  
ність курсові на розрядку,  
роззброєння, мирне спів-  
існування визначає суть  
зовнішньої політики  
СРСР. Вона користується  
підтримкою всього нашого  
народу і всієї радянської  
молоді. Саяниєм об-  
в'язком молоді, підкрес-  
лює він, є зберегти мир —

для себе і майбутніх по-  
колінь.

Президент ВФДМ  
Е. Оттоне сказав, що одна  
з причин помітного погір-  
шення міжнародного ста-  
новща останнім часом —  
діяльність мілітаристських сил.  
Прийняте під тиском США  
рішення НАТО про вироб-  
ництво і розміщення в За-  
хідній Європі нових амери-  
канських ракет середньої  
дальності, сказав він, —  
це дуже небезпечний крок.  
Він закликав молодь раз-  
ом з усіма миродобитими  
силами з допомогою ак-  
тивних дій сприяти зміц-  
ненню довіри в міжнарод-  
них відносинах.

Істотним кроком у спра-  
ві зміцнення міжнародної  
безпеки, підкреслює прези-  
дент Міжнародного союзу  
студентів М. Штепан, по-  
кидаючи стати свідками  
конференції по воєнній  
розрядці і роззброєнню в  
Європі.

В. ЛЕСКИНЕН.

### Почався тиждень

БОНН. Тиждень дій мо-  
лоді ФРН проти скорочен-  
ня витрат на потреби осві-  
ти, на захист соціальних  
і демократичних прав, за  
демонстрацією системи  
освіти почався в місті  
Дуйсбург. Тисячі вчителів,  
студентів, учнів шкіл і гім-  
назій вийшли на вулиці  
міста, щоб висловити про-  
тест проти погіршення  
становища системи освіти,  
зростання безробіття се-  
ред молоді, реакційних  
«заборон на професії».  
Вони несли плакати і тран-  
спаранти: «За збільшення  
витрат на навчання, проти  
гонки озброєнь!».

ТВІЙ  
РОВЕСНИК  
ЗА  
РУБЕЖЕМ

ПОДІЇ • ФАКТИ • КОМЕНТАР

▲ Всесвітній форум  
молоді.

▲ Молодь США дедалі  
активніше вживається в  
боротьбу проти мілітар-  
истського курсу уряду  
країни.

▲ Барнада у примі-  
щенні філіалу ЮНЕСКО  
в Сантьяго.

▲ День повноліття в  
Японії: що стоїть за ним?

▲ Хроніка життя мо-  
лоді за рубежем.

### ПРОТЕСТ АМЕРИКАНСЬКОЇ МОЛОДІ

НЬЮ-ІОРК. (ТАРС).  
Молодь Сполучених Шта-  
тів дедалі активніше вклю-  
чається в боротьбу проти  
мілітаристського курсу  
уряду країни, проти роз-  
палювання в США воєнно-  
го сикозу.

Нещодавно у Кембрі-  
джі (штат Массачусетс)  
відбулась масова демон-  
страція учнів середніх і  
вищих навчальних закла-  
дів штату, якою завершив-  
ся тиждень антивоєнних  
дій, що проводився з іні-  
ціативи коаліції ряду де-  
мократичних і студентсь-  
ких організацій.

З плакатами «Єсть реє-  
страція!», «Ні війни!»,  
«Ми не хочемо вийти  
заряди врятування при-  
бутків корпорації!», «Ні  
ядерній катастрофі!» учас-  
ники демонстрації при-  
йшли на центральну пло-  
щу міста до будинку го-  
ловного поштамту, де про-  
водилась військова реє-  
страція.

Величезна більшість мо-  
лодих американців рішуче  
протестує проти запро-  
вадження реєстрації моло-  
ді, тому що в історії США  
не було ще випадку, щоб  
слідом за реєстрацією не  
відбувся призов на війсь-  
кову службу, заявила ви-  
конавчий директор Бостон-  
ського союзу проти реє-  
страції і призову Джулія  
Клемент. А в інших містах  
умовах різкого загострен-  
ня міжнародної обстанов-  
ки, постійного бривання  
зброєю американської  
воювничої, закликає до  
воєнної переваги США у  
світі, підкреслює повні  
реєстрація — відкритий  
крок до війни.

Проти учасників цієї  
мирної маніфестації під  
приводом збереження  
«громадського порядку»  
владі кинули посилени  
ради поліції. Більш як 20  
чоловік арештовано.



КАНОН

З ТЕЛЕ-  
ТАЙПНОЇ  
СТРІЧКИ  
ТАРС

Поповнилась кількість  
спеціалістів з вищою осві-  
тою. Дипломи інженерів  
вручено в м. Хошіміні 180  
юнакам і дівчатам — на-  
вчальним політехнічного  
інституту. Вони одержали  
направлення на роботу в  
різні міста і провінції рес-  
публіки — на будовні, про-  
мислові підприємства, у  
держотани.

РНА

Дедалі ширших масшта-  
бів набирає в Італії безро-

біття серед молоді. У жовт-  
ні минулого року, повідом-  
ляє газета «Темпо», в краї-  
ні налічувалось майже  
550.000 безробітних юнаків  
і дівчат віком до 29 років.  
Це становить більш ніж  
третьню частину армії «зай-  
нях людей» на Апеннінсь-  
ких пагорбах, відносно  
офіційної статистики,  
1.722.000 чоловік.

НЬЮ-ІОРК

Сутинки між чорними і  
білими учнями, спровоко-  
вані расистами, сталися в  
одній з шкіл Майами (штат  
Флоріда). Владам вдалось  
відновити порядок лише  
після того, як на територію  
школи були введені загон-  
и поліції. У результаті  
суперечок сім чоловік діста-  
ли поранення і були госпі-  
талізовані.

### ВИМОГИ ЧІЛІЙСЬКИХ СТУДЕНТІВ

БУЕНОС-АЙРЕС.  
(ТАРС). «Ми вимагаємо  
припинити репресії проти  
демократичних сил країни,  
в тому числі прогресивних  
студентів і викладачів,  
звільнити кинутих у катів-  
ні наших товаришів». Про  
це заявила в столиці Чилі  
група студентів, яка забі-  
ркадувалась у приміщенні  
філіалу ЮНЕСКО в  
Сантьяго.

Приводом до цієї сміли-  
вої акції стала нова хви-  
ля репресій, які диктатор-  
ський режим обрушив на  
патріотів, зокрема на чі-  
лійську молодь. Останнім  
часом у Чилі арештовано  
десятки чоловік.

Намагаючись викоренити  
паростки накомислен-  
ня серед молоді, кілька лі-  
ночета вдається до цілого  
ряду репресивних заходів  
у вищих навчальних за-  
кладах країни.

Наслідком в універси-  
тетах «своїх людей» ре-  
жим здійснює над ними  
повний контроль. У вищих  
навчальних закладах ді-  
ють численні агенти наці-  
онального інформаційного  
центру, які регулярно по-  
відомляють диктаторській  
охороні про те, що відбу-  
вається в аудиторіях. За  
найменшою підозрою п  
«неблагонадійності» сту-  
дентів і викладачів вига-  
нують з університетів, і ба-  
гато з них опиняються в  
катівнях режиму.

Новим кроком на шляху  
ліквідації залишків само-  
стійності університетів  
стає прийнятий недавно  
власними так званим «за-  
коном про вищу освіту». Він  
забороняє створення по-  
дібних вищих навчальних за-  
кладів, дозволяє властям  
офіційно переслідувати  
прогресивних студентів і  
викладачів.

### День повноліття

ТОКІО. (Кор. ТАРС).  
Японія відзначила днями  
загальнонаціональне свято  
— день повноліття. Всі,  
хто народився між 16 січ-  
ня 1960 року і 15 січня  
1961 року, стартує у цей  
день дорослими і набуває  
всіх прав і обов'язків  
громадян країни. Відзнач-  
ючи цю подію, вони можуть  
брати участь у виборах,  
самостійно вирішувати  
проблеми свого  
майбутнього життя, пови-  
ни платити податки і т. д.

1.580 тисяч двадцяти-  
річних японців і японки,  
для яких по всій країні  
було проведено урочисті  
церемонії, зустріли своє  
повноліття у важкий час.  
Японія, як і інші країни  
капіталістичного світу, пе-  
реживає затяжний еконо-  
мічний спад. Уряді галу-  
зей промисловості скор-  
чує виробництво, зро-  
стає армія «зайнях лю-  
дей», посилюється інфля-  
ція і дорожнеча.

Дедалі важче стає в  
Японії здобути вищу осві-  
ту. Тільки за останнє десяти-  
ліття плата за навчання  
у вузах зросла в 16 разів.  
Проектом бюджету країни  
на новий фінансовий рік,  
який починається 1 квітня,  
передбачається даль-  
ше підвищення плати за на-  
вчання в державних нав-  
чальних закладах. А тих,  
кому вдається закінчити  
університет, чекає нероз-

в'язна часом проблема  
проезду на роботу. Щоро-  
ку 10 процентів випускни-  
ків вищої школи і п'ята  
частина тих, що закінчили  
середні спеціальні на-  
вчальні заклади, не можуть  
дістати роботу і поповню-  
ють армію безробітних,  
яка тепер перевищує  
1.200 тисяч чоловік. У чер-  
гах на біржах праці третин-  
на всіх, хто прагне дістати  
хоч яку-небудь роботу, —  
молоді люди віком до 25  
років.

При підтримці празя-  
чих кіл японська аристокра-  
ція розгорнула останнім ча-  
сом активну кампанію по  
ідеологічній обробці умів  
молодих японців у міліта-  
ристському, шовіністично-  
му і антирадянському ду-  
сі. Лунають відверті за-  
клики до запровадження в  
країні законів воєнного  
часу і системи загального  
військового обов'язку,  
які мають на меті знову  
як це було в довоєнній  
Японії, поставити японську  
молодь під рушницю і загна-  
ти її в казарми.

Але молодь Японії не  
хоче здатися ні перед  
труднощами, ні перед  
підступами реакції. Вона  
веде рішучу повсякденну  
боротьбу за мир, за пра-  
во на працю і навчання, за  
щасливе життя.

Г. ГАЗИЛЕНКО.



УВАГА!  
КОНКУРС!

## «МОЛОДЬ ЗЕМЛІ»

Так називається конкурс, який за-початковує сьогодні «Молодий комунар» публікацією першого поетичного рукопису Петра Селецького. Конкурс проводиться на численні проханні читачів нашої газети — любителів поетичного слова.

## МЕТА КОНКУРСУ: виявити нові іме-

на в поезії й засвідчити про творче зростання уже відомих молодих поетів Кіровоградщини: поетичними рядками відтворити трудові будні юнаків і дівчат у першому році нової п'ятирічки, розповісти про їхні мрії і прагнення, про їхні революційні традиції і кохання — словом, про все, що ми називаємо ЖИТТЯМ.

Кращі твори й добрі вірші публікуватимуться у «Молодому комунарі» протягом року. Роботи, зарті читачів уваги, але такі, що не витримали конкурсу, будуть відрецензовані окремим оглядом поетичної пошти.

Найкращі твори авторів-лауреатів конкурсу будуть опубліковані у сторінці, яка так і називатиметься: «Молодь землі».

Переможців чекатимуть дипломи лауреатів конкурсу і пам'ятні призи редакції.

Успіху вам, друзі!

Петро

СЕЛЕЦЬКИЙ



3 першого рукопису

ПЕТРО СЕЛЕЦЬКИЙ — ще зовсім молодий журналіст. Йому всього 24 роки. Працює він у нашій обласній інформаційній газеті «Молодий комунар».

Вірші П. Селецького не раз появлялися на сторінках різних часописів. Для молодого поета притаманні образне мислення, емоційна напруга композиційно-дещо ускладнених строф. Він старався по-своєму сказати про звичайні речі (траву, перший сніг, асфальт тощо), в той же час добиваючись експресії думки, красивого слова.

Звичайно, ще не все вдається Петрові Селецькому. Іноді він безпомічно блукає в густому плетиві метафор, зловживає літературними атрибутами, збивається на штамп та інше. І все ж у його поезії вже сьогодні вираховуються обриси самобутнього обдарування. А це в творчості — найголовніше.

Петро Селецький підготував свою першу збірку віршів, добірку з якої ми й пропонуємо увазі читачів. Побажамос ж молодому поетові високих злетів у творчості, ніколи не забувати про земне тяжіння поетичного слова. Саме ним визначається сучасність і справжня поезія.

В. ГОНЧАРЕНКО,

член обласного літературного об'єднання.

В країні сонцелюбних берендів  
Твій слід останній — той чистилисник,  
Той пролісок — весни найперший  
вісник.

Але коли все снігом замітає,  
Про тебе кожну стежку я питаю,  
До тебе тягнусь, моя дитяча мрія,  
І знов гублю тебе у круговерті білій.

## Мелодія ранків

До глибин світотворення  
В пошуках власної долі...  
Тасманич народження, Захід багрянця,  
І ніч.

Після чого світання — таїн  
вікопаних повторення,  
Згусток вічного болю.  
Закон боротьби протиріч.  
...Є і біль рятівний.  
Ілюзорна життя всезагаданість,  
З галактичних глибин  
Й наше сонце — маленька зоря,  
Але всі ми земні,  
І, втрачаючи крила, ми падаєм —  
Так вимирають ще звуки  
Під пальцями у кобзаря...

Тільки — досить перстам  
Його знову до струн доторкнутися,  
Як відразу — о чудо! —  
Знов звуки полинуть живі —  
Так вертасмося ми.

Ми не можемо назад не вернутися.  
І відлуння від нас  
В синю далеч біжить по траві.  
Це в коханні удвох,  
Як в акорді, на мить об'єдналися  
Ми. І в танці дзвінкім,  
Як миттєвість, так близько були!  
Коли тиша прийшла,  
Ми так смутно, так тужно прощалися,  
Мов на цілі віки.  
Без надії зустрілися... Коли  
Вже оркестр мовчав,  
Обізналася скрипка-маніриця.  
В її трепетній тілі  
Озався за щирістю жаль.  
І за вірністю туги.  
Навік поклялися ми у вірності...  
Після ранку — жила!  
Ми летіли у сонячну даль.  
м. Кіровоград.

## Первозданність

Трава до сонця рветься всім  
еством

З оков каміння, крізь броню

асфальту,

Трава у небо пророста — містком,

Що з'єднує два береги буття.

Це проростання трав — як відкриття,

І ми, оглухлі від міського гвалту,

Йдемо до трав. Ми, повні каяття,

Йдемо до трав і їм б'ємо чолом.

Вертаємось у ранки за селом...

Тут — горизонт тугий, неначе

праща.

Тут — первозданність гола перед

нас.

Ці трави — символ наш,

далекі пращур,

Порив до сонця у собі таять.

На травах голубі міста стоять,

Вчимося в трав — щоб досягнути  
поступ,  
Щоб підкорити собі і час, і простір...  
Двадцятий вік. Залізо, скло й бетон.  
Тривогою гудуть газетні шпальти.  
Трава ж до сонця рветься всім  
еством.

З оков каміння.  
Крізь броню асфальту.

## Руки матері

Обійнялися знов аж ген за селом  
Сонце й земля, як і завше уранці.  
А мати віничка різке серпом,  
Наче сонячні протуберенці.  
А мати віничка складає в сніпи  
І зв'язує, зв'язує, ж і треба.  
Складає віничка у три копії,  
І копії мають запах неба...  
Віддзеркалює небо рук її порухи,  
І чело і краплинки поту...

Зачудовано дивляться соняхи  
На звичайну її роботу.  
І шершаве насіння того  
віничка  
Під її нетрудженими руками  
Щирим золотом раптом  
міниться —  
І додолу спада зірками...

## Перший сніг

І раптом — первозданна білізна.  
(Кохання, певно, іншої не знає).  
Снігуронька, тендітна й мовчазна,  
Дивилася з холодного вікна.  
І пригадалася... Вона мене кохала.  
Ми з нею разом йшли крізь  
снігопад.  
Вона пропала. Назавжди пропала  
Ста Снігурка, що мене кохала.  
Вона вже не повернеться назад...  
Снігуронько! Сльозо весни моєї,

З днем  
народження,  
академіє!

«Праця, творчість, державка — тобі, Батьківщино!» — такий девіз роботи малої академії сільськогосподарських наук, відкритої у Вінниці, на установчу сесію якої з'їхалося дійсних членів техніків і натуралістів.

Разом з ученими вузів і академічних інститутів Поділля школярі займатимуться дослідною і конструкторською роботою. Вже на свою першу зустріч учні 52 міських і сільських шкіл обібрали привабливі цікаві розробки. Наприклад, реферат десятикласника Вакнієвської середньої школи Дмитра Осавалюка про збереження лікарських рослин був написаний завдяки власному практичному досвіду. Руквами його природознавця та його товаришів відновлено і посаджено понад 20 гектарів рідкісних нині на Вінниччині валеріани лікарської, гісопа, горичеїта, ромашки. Створення штучних «лісових аптек» і стало темою наукового дослідження Д. Осавалюка.

А його ровесник з Вінницької середньої школи № 29 Віталій Васильєв сконструював оригінальний корабель «Біос», на якому «космоселі» намагаються вести дослідну роботу в космічних орбітах, на горах і навіть полях.

В. ЧЕРНИШУК,

З АВТРА починається  
Всесоюзний місячник  
оборонно-масової роботи,  
присвячений Дню Радянської  
Армії і Військово-Морського  
Флоту СРСР  
та XXVI з'їздові КПРС. У

ми Країни Рад. Обласний  
комітет комсомолу оголо-  
сив операцію «Пошук», у  
ході якої буде організова-  
но збирання матеріалів  
про шефство комсомолу  
над ВПС, про бойовий

1944 року війська 1-го і  
2-го Українських фронтів  
здійснили Корсунь-Шев-  
ченківську операцію:  
— 27 січня 1944 року Ле-  
нінград було повністю ви-  
зволено від ворожої блока-  
ди;

— 28 січня 1918 року  
Рада Народних Комісарів  
прийняла Декрет про ор-  
ганізацію Робітничо-Селян-  
ської Червоної Армії;  
— 2 лютого — день на-  
родження М. В. Фрунзе  
(1885—1925), видатного  
діяча Комуністичної партії  
і Радянської держави, од-  
ного з організаторів і ке-  
рівників Червоної Армії;

— 2 лютого 1943 року  
завершилась ліквідація  
радянськими військами уг-  
руповання німецько-фа-  
шистських військ, сто-  
ячих у районі Сталінграда;  
— 4 лютого — 100 років  
з дня народження К. Є. Во-  
рошилова (1881—1969), ви-  
датного діяча Комуністич-  
ної партії і Радянської  
держави, Маршала Радян-  
ського Союзу, двічі Героя  
Радянського Союзу, Героя  
Соціалістичної Праці, Ге-  
рою МНР;

— 11 лютого 1918 року  
Рада Народних Комісарів  
прийняла Декрет про ор-  
ганізацію Робітничо-Селян-  
ського Червоного Флоту;

— 13 лютого — 175 ро-  
ків з дня народження  
В. О. Корнілова (1806—  
1854), віце-адмірала, героя  
Севастопольської оборони  
(1854—1855);  
— 20 лютого народився  
Л. М. Доватор (1903—1941),  
генерал-майор, Герой Ра-  
дянського Союзу;

— 23 лютого 1928 року  
Ленінський комсомол на-  
городжено орденом Черво-  
ного Прапора за великі за-  
слуги в боротьбі проти бі-  
логвардійців та іноземних  
інтервенцій у період гра-  
мадянської війни;

23 лютого 1943 року за-  
гинув у бою, закривши ам-  
бразу ворожого вогню,  
О. М. Матросов (1924—  
1943), гвардії радийовий, Ге-  
рою Радянського Союзу.

## ПРИЧЕТНІСТЬ

всіх первинних організа-  
цій, школах і клубах  
ДТСДФ, комсомольських  
організацій пройнуть ле-  
нінські читання, відбудуть-  
ся лекції, бесіди про те,  
як молодь виконує заповіді  
Ліліна, настанови рідної  
партії про зміцнення обо-  
роноздатності нашої Бать-  
ківщини, про захист соціа-



## ДО ПОДВИГУ

лістичної Вітчизни, про  
вивчення військової спра-  
ви. Пройде перевірка, як  
молодь набуває військово-  
технічних знань, як скла-  
дає залізні фізичної та  
військово-технічної підго-  
товки за програмою ново-  
го комплексу ГПО. На  
підприємствах, у колгос-  
пах, навчальних закладах  
відбудуться зустрічі з ле-  
теранами війни, молодими  
воїнами, кадровими офіце-  
рами Радянської Армії і  
Військово-Морського Фло-  
ту, учні профтехучилищ і  
загальноосвітніх шкіл при-  
йдуть на уроки мужності.

Під час місячника буде  
відзначено 50-річчя шеф-  
ства комсомолу над Вій-  
ськово-Повітряними Сила-

ми авіаційних підрозді-  
лів і літаків, створених і  
побудованих на особисті  
кошти окремих громадян  
і колективів, авіаполків та  
ескадріл, яким було при-  
своєно почесні комсомоль-  
ські найменування, про  
тих, хто прийшов в авіа-  
цію з комсомольськими пу-  
тівками.

У навчальних закладах,  
на підприємствах у колгос-  
пах, у будинках культури  
відбудуться тематичні ве-  
чори, бесіди, кіновечори,  
присвячені цій даті.

У КАЛЕНДАРІ МІСЯЧНИ-  
КА ЦЕ Я ТАКІ ДАТИ:  
— 23 січня 1927 року —  
заснування Третього  
(з 1951 р. ДТСАФ СРСР);  
— 24 січня по 17 лютого

Дев'ять днів  
до перемоги

Стартувала традиційна  
спартакіада кіровоградсько-  
го заводу «Червона зірка»,  
присвячена XXVI з'їздові  
КПРС. До її програми вхо-  
дять шістьнадцять видів  
спорту. Почалася вона на-  
ховим турніром серед коле-  
ктивів фізкультури нехлі і від-  
ділів першої групи. Дев'ять  
днів точилася шпирта бор-  
отьба. Лише в останньому  
турнірі виявилася найсильніша  
команда підприємства. Це  
— спортсмени проєкційно-  
конструкторського інституту  
грунтообробних і поєднаних  
машин Воли набрали 29,5  
очка. Лише на підсумку від-  
стали від них шахісти за-  
воду цеху когного чаву-  
ну. Їм дістався друга схо-  
динка. Третє місце зайняли  
представники першого мех-  
аніко-ремонтного цеху — 26  
очок.

В. ШАБАЛІН.



**БАСКЕТБОЛ.** Вихованці  
кіровоградського тренера  
ДЮСШ № 1 Л. Вазонського  
повернулися з Алунгії, де  
брали участь у всесоюзному  
турнірі команд дівчат 1987  
— 1988 років народження. Пе-  
ремогу тут здобули спортс-  
мени з Дніпропетровська.  
А наші баскетболісти були  
п'ятими.

**ФУТБОЛ.** У Сімферополі  
відбувся традиційний зма-  
гальний турнір юних футболі-  
стів республіки. Вихован-  
ці Кіровоградської дитячо-  
юнацької школи олімпійсь-  
кого резерву (тренер В. Г.  
Ступак) зустрілися в фіналі  
з херсонськими — бойова ні-  
чия. Набравши однакову  
кількість очок, ці команди  
поділили між собою перше й  
друге місце. А в попередніх  
матчах наші земляки пере-  
могли чернівців (4:0) і  
примчан (2:0).

Редактор  
М. УСПАЛЕНКО.КІРОВОГРАДСЬКИЙ  
БУДІВЕЛЬНИЙ  
ТЕХНІКУМНАБИРАЄ  
УЧНІВ

на вечірні курси

для підготовки до  
вступу в технікум у  
1981 роціна вечірні відділен-  
ня.На курси приймають  
себе, які закінчили се-  
редню школу.Заявки проводити-  
муться трічі на тиж-  
день, (з 18 год. 30 хв.).Гроші за навчання  
(15 крб.) надіслані  
поштовою переказом на  
рахунок 14073 у місь-  
кому управлінні Держ-  
банку на ім'я Кірово-  
градського будівельно-  
го технікуму.Прийом заяв — у  
понеділок, вівторок,  
четвер, п'ятницю, з 18  
по 21 годину.Адреса: м. Кірово-  
град, вул. Уфимська, 6,  
тел. 4-12-74, 4-12-62.

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. Т.

«Молодой коммунар» —  
орган Кировоградского  
областного комитета  
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БН 05014.

Газета  
выходит  
у вторник,  
четвер  
і суботу.



316050, МСП  
м. Кіровоград,  
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової  
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;  
відповідальний секретар відділу учнів-  
ської молоді — 2-46-87; відділ комсо-  
мольського життя, відділ військово-  
патріотичного виховання та спорту —  
2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65;  
нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова  
видавництва  
«Кіровоградська правда»  
Кіровоградського обкому  
Компартії України  
м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арш.

Індукто 61107.

Зам. № 37.

Тираж 54000.